

Manel Andreu: generositat, donació, síntesi

Joan Andreu Parra
Militant de l'ACO

«Quan acompanyes persones que pateixen, tu acabes patint amb elles. En moments així, la fe queda una mica desdibuixada.» Manel Andreu se sincerava en el testimoni que va fer a la Jornada de Formació de l'ACO (Acció Catòlica Obrera) el 21 de maig passat. Es referia a la resposta que s'estava donant als immigrants que vivien als assentaments del Poblenou des de la xarxa de suport veïnal «Apropem-nos».

En aquesta frase queden condensats alguns trets d'una personalitat irrepetible: la generositat i la donació, la persona al centre i l'honestedat —a la mateixa trobada admetia que «malgrat ser solidari amb les persones que estan als assentaments no en sóc una d'elles». També era una persona de síntesi —a la celebració de comiat que es va fer a l'església de Santa Maria del Taulat, de Poblenou, s'hivian referir com a «home-pont» i com a «Loctíte, que tot ho uneix»— profundament convinguda de la força del col·lectiu.

«La resposta ha de ser col·lectiva i els que pateixen també han de prendre protagonisme.» La seva exigència i compromís ètic eren irrenunciables, per això, fer camí al seu costat portava a abandonar les tesis i la filosofia de café, per arromangar-se en la transformació. Manel Andreu, referent del moviment sindical i veïnal barceloní, deixa orfes

«Fer camí al seu costat portava a abandonar les tesis i la filosofia de café, per arromangar-se en la transformació»

diferents espais, però també deixa la forta empremta del testimoniatge en les persones que l'han conegut.

Obrer i fill d'obrers del Poblenou, el seu barri de tota la vida, des de ben jove es va vincular als moviments d'acció catòlica inserits en el món obrer. Primer la JOC i després l'ACO (de la qual va

ser president el període 1979-1983) li van facilitar el mètode de la Revisió de Vida («veure, jutjar i actuar»), per a ell una eina clau.

En una entrevista que li va fer Francesc Romeu, a la pregunta de si no desgastava la lluita constant deia: «Penso que no. Perquè en moltes coses veus els fruits

d'aquesta actitud crítica. Els fruits són que algunes vegades les coses canvien (...) I moltes vegades no tot és una guerra, sinó que la guerra va acompanyada d'una festa. És bo també celebrar amb els altres allò que has aconseguit.»

Des d'aquí baix, Manel, celebrem haver-te conegut.

Gràcies a amics com vosaltres hem començat el nou any amb molt bona companyia. Vam passar una nit de cap d'any molt especial. Gràcies per haver-ho fet possible!

Si tu també vols participar en les activitats que organitzem al llarg de l'any, fes-te soci del **Club+amics**

Volem amics com tu!

www.clubmes.cat
info@clubmes.cat
Tel. 934 092 700